

לתת הסבר לביקורים של המנוחים במיפעל ולהרחקתם מנסיכון הסח"ה של טוביה."

זיכוי

מחמת ספק

בית המישפט לא היה ספק כי השניים הוזמנו למפעל כדי לדון בעניין 300 אלף הדולר שתבעו מאושרי. אושרי נפגע ביצורה אנושה מההשפלה שסבל ממדיהם. הוא לא סלח ולא שכת. למרות שגומדי ניסה להעיד כי כך היה. אך הוא עשה זאת כדי לטול מטוביה את המניע לרצח. קבע בית המישפט.

ביום הרצח היתה הסכמה בין גומדי ואושרי לרצוח את שני הרחמנים. הכל היה מוכן, הנשק היה במיפעל, רמי ערוסי התבקש להישאר יותר מאוחר, אחרי שכל העובדים כבר עזבו את המקום. טוביה אושרי חיכה בחוץ כאשר גומדי עשה נסיון אחרון לסדר את העניינים ללא רצח. הסיכום בין הקושרים היה כי אם יפתור גומדי את העניין בטוב, לא יתבצע רצח. אולם היתה ולא יצליח. יש תמסרו הקושרים בנשק, וירצחו את הרחמנים.

בשלב זה נותרה נקודה אחת שעליה לא הסכימו הקושרים. בי עורש גומדי רצה לסיים את הסייפה במתן כסף - סירב לכך טוביה. ולכן קיימת האפשרות כי בשלב מסוים החליט טוביה על דעת עצמו לסיים את העניין. הוא קבע את העוין, כנס לחדר, הפתיע את כולם ורצח את השניים. אם פעל טוביה כך, הוא הפר את ההסכם שהיה ביניהם. הוא לא חיכה שהתנאי המקדים שעליו הורכב יתמלא, ובכל זאת ביצע את הרצח. לכן נותק הקשר בין גומדי ואושרי וגומדי שוב לא היה סוכניו ושותפו לעניין הרצח עצמו. מחמת ספק זה זוכה גמדי.

גירסה זו, לדעת בית המישפט, עונה על כל השאלות המתעוררות בתיק. היא מסבירה מדוע ברחו השניים מהארץ וגומדי לא שב אליה אלא אחרי שהסגר עליידי שגלטונות איטליה. בית המישפט קבע כי זה בניגוד לאופיו של גומדי להיות נגרי. הוא לא היה נוחן לטוביה למשוך אותו לבריחה ללא סיבה ולא היה נשמע לעצתו של עורכי הדין אליהו קידר שלא לשוב לישראל עד שיסתיים עירו עורו של טוביה. הוא לא היה עומד 20 חודש בצד כשחברו נשפט ולא היה בא להעיד כי ערו שי הוא שירה. מצייני בית המישפט. הוא נמלט עם טוביה לחו"ל מחשש שהמיסטר תעלה על עיקי בותיהם.

אחרי הזיכוי מרצח נפלה שלוחה גדולה על הנאשם ועל סניגוריו, עדנה קפלן ומרדכי גרון. האיום במאסר-עולם שוב לא היה תלוי על ראשו של גומדי. הטיעון לעונש היה קצר ותמיציתי. התובע, פרקליט מחוזי-מרכז אהרון שדר, הציג את הרשעותיו הקודמות של גומדי. וציין בעצמו כי הן ישנות וקטנות-ערך. אך הוא ביקש מבית המישפט להתייחס להרשעות כאל שלוש עבירות שונות, ולתת עליהן עונש מצטבר. רק כפי שיהיה בינו ובין שותפות לרצח עצמו. ציין התובע, וביקש את העונש המרבי.

גם הסניגורית קיצרה בטיעונה. במהלך המישפט הביאה כבר כמה וכמה עדים שסיפרו על נדבנותו של גומדי, על טובילבו ועל עזרתו הרבה לנוקקים. היא ביקשה מי בית המישפט רחמים בדין. בית המישפט התייעץ דקות אחרות וחזר עם גזר הדין, עונש מאסר בפועל של 12 שנים. זהו עונש מאסר נכבד, המוטל על עבירות כמו הריגה או שוד אכזרי במיוחד.

הנאשם והסניגורית שלפני שעות יחדות עוד חששו מעונש של מאסר-עולם, נראו המומים מחומרת העונש של 12 שנות מאסר. **אילנה אלון**

בראיון ראשון מסוגו, שהעניק

לכתבת העולם הזה, ועמי אדוזה,

בבית המעצר, גילה גומאדי

"התאכזבתי

מהחברים

שלי!"

הרבה וצופה בטלוויזיה הצבעונית בחדרו. קרוביו מבקרים אותו אחת לשבוע ודואגים לכל מחסורו.

כשישבנו שם על הספסל בפרו-זדורי, עברו סוהרים, עובדות סר-ציאליות וקצינים בשרות בתי הסו-הר. כולם בירכו אותו לשלום, כר-לם איחלו לו כי יצא לחופשי עם מתן גזר הדין.

שאלתי אותו אם הוא נמצא ב-מתח, וביקשתי, כי יספר לי מה קרה מאז עזב את הארץ אחרי הרצח.

רחמנים סיפר:

אני מתפוצץ מרוב מתח. אני יושב יום ולילה וחושב ומשחור איך הכל קרה, ואני מגיע למסקנה,

מ אז נתפס רחמנים (גומדי) אהרונאי באיטליה והוסגר לישראל. נכתבו דברים רבים עליו ועל שותפו, טוביה אושרי, השפוט למאסר עולם ומחכה לעירעור כבר יותר משנה. סופר רבות על הרצח הכפול שבו נרצחו עמוס אוריון ועזר כהן במיפעל בר-בקר בבתי-ים. מאז ניסו עיתונאים רבים לפ-גוש את רחמנים בבית הסוהר, אך נתקלו בסירוב מוחלט מצד השיל-טונות. גם את טוביה אושרי לא ניתן היה לבקר. אושרי צולם

עם הברקליטה

נשאו פרי, וגומדי זוכה מאשמת רצח והורשע בשלושה סעיפים, קלים יחסית לאישום המקורי. היתה זו הצלחה מרשימה לסניגורת המוכשרת.

בכלא בחודש שעבר, עליידי הצלם עוזי קרן, ואז הוא צעק כי ינקום בבצלאל מיוזרחי כאשר יהיה חר-פשי. גומדי כעס כששמע את דב-ריו של טוביה. לטענתו מיוזרחי הוא חבר אמיתי ונאמן. שלטונות הכלא בודקים כל מיכתב וכל אדם המנסה לפגוש את טוביה ואת רחמנים, שזכו לתואר "מלכי הפשע המאורגן בישראל" ו"חבורת הכ-דם". הצלחתי לפגוש את רחמנים בבית המעצר רמלה, שלושה ימים לפני מתן גזר הדין. שוחחתי עימו במשך שלוש שעות, שבהן סיפר לי על קורותיו בחו"ל, על קשריו בישראל ובעולם ועל דעותיו בקשר למישפט.

מתפוצץ

מרב מתח

ר חמנים הופתע לראות אותי בבית המעצר. הסהר שהביא אותו ושאריו אותו בפרו-זדורי הי-כלא והלך. ישבנו על ספסל בפר-רוזור ושווחחנו בחופשיות. הוא סיפר כי היחס כלפיו בכלא הוא יוצא מהכלל, וכי הוא מסתדר עם כולם. את שותפו, טוביה אושרי, ראה בפעם האחרונה לפני שלושה חודשים, כאשר עדיין איפשרו להם להיפגש לפעמים. יותר מאוחר ניי-תנה הוראה שלא לתת להם לתת-ראות. הוא נמצא בתא בודד, קורא

כי יהיה לשופטים קשה להעניש אותי על דבר שלא עשיתי. אני רק מקווה שהאמינו לי, למרות שרוב האנשים שהעידו שיקרו.

טוביה שיקר במישפט שלו כי-שסיפר שקבעתי פגישה עם המנר-חים. היו הקלטות בטלפון של המי-הפעל, המיטרה טענה שהפסקה את ההקלטות בדיוק יום אחד לפני הרצח, דבר שלא מתקבל על הר-דעת. אני בטוח שהם פשוט העלימו את ההקלטות שבהן קבעתי עם מי-מון לוי פגישה ב-8 בערב. היה נוח למיטרה לעשות כך. זה לטור-בתח. שורי (שרה דנון), גיסתי, גם כן לא סיפרה את כל האמת. למה היא לא אמרה במישפט של טוביה שעמוס אוריון איים עליה כמה פעמים ואמר שיתנקם בה?

לעמוס היו דמיונות והוא סירב להבין שעברו כבר 10 שנים מאז ששורי יצאה איתו. כאב לו שהיא חיה עם טוביה, הכי לא בסדר היה מימון לוי. חשבתי אותו לחבר.

הוא היה יכול לבוא להעיד על הפגישה שהיתה לי איתו באותו ערב של הרצח, פגישה שאליה הוא הגיע יחד עם אחיו, בשעה 8 בערב.

מימון הסתלק מהארץ במכוון בעת המישפט שלי וכשפנו אל אחיו, והסבירו לו כמה זה חשוב שיבוא להעיד את האמת על אותה פגישה, הוא ענה שהוא לא רוצה בעיות. איזה בעיות היו יכולות להיות למימון ולאחיו אם היו באים ומספרים מה שקרה?

החברים

הפנו עורף

ב בית המישפט חקרו אותי שעות למה לא מסרתי גירסה למיטרה שהסגירו אותי מאיטליה. אני לא רציתי למסור גירסה. היתה לי סיבה טובה לכך. קוויתי שרמי (המשך בעמוד 94)

עם הבת

היפה, אוסי, שעושה את צע-דיה הראשונים בעולם הדוגמי-נות. אוסי התגישה לא מכבר לצה"ל, אך קיבלה